

Beilage II: Cerdo und Marcion.

Irenaeus I, 27, 1: *Κέρδων δέ τις* (voran stehen die Ebioniten und Nikolaiten) *ἀπὸ τῶν περὶ τὸν Σίμωνα τὰς ἀφορμὰς λαβὼν καὶ ἐπιδημήσας ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐπὶ Ὑγίνον ὄγδοον κλήρον τῆς ἐπισκοπικῆς διαδοχῆς ἀπὸ τῶν ἀποστόλων ἔχοντος ἐδίδαξε τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ προφητῶν κεκηρυγμένον θεὸν μὴ εἶναι πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· τὸν μὲν γὰρ γνωρίζεσθαι, τὸν δὲ ἀγνώτα εἶναι, καὶ τὸν μὲν δίκαιον, τὸν δὲ ἀγαθὸν ὑπάρχειν. δεξάμενος δὲ αὐτὸν Μαρκίων ὁ Ποντικὸς ἠΰξησεν τὸ διδασκαλεῖον ἀπηνευθριασμένως βλασφημῶν.*

Griechisch bei Euseb., h. e. IV, 11 und z. T. auch bei Hippol., Philos. VII, 37 u. a. — 3 ὄγδοον ist für Iren. richtig, obgleich Iren. Lat. u. Euseb. ἔνατον bieten — 7 ἐγνωσθαι . . . ἄγνωστον Hippol.

Irenaeus III, 4, 3: *Κέρδων δ' ὁ πρὸ Μαρκίωνος καὶ αὐτὸς* (wie Valentin) *ἐπὶ Ὑγίνον, ὃς ἦν ὄγδοος ἐπίσκοπος, πολλάκις εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐλθὼν καὶ ἐξομολογούμενος οὕτως διετέλεσε, ποτὲ μὲν λαθροδιδασκαλῶν, ποτὲ δὲ πάλιν ἐξομολογούμενος, ποτὲ δὲ ὑπὸ τινων ἐλεγχόμενος ἐφ' οἷς ἐδίδασκε κακῶς καὶ ἀπιστάμενος τῆς τῶν ἀδελφῶν συνοδίας.* „Marcion autem illi succedens invaluit sub Aniceto.“

Griechisch bei Euseb. h. e. IV, 11—2 ὄγδοος Iren. Lat., ἔνατος Euseb., Cypr. ep. 74, 2 und Pseudotert., Carmen III, 293 — 4 πάλιν fehlt bei Iren. Lat. — 5 ὑπὸ τινων fehlt bei Euseb. — 6 ἀδελφῶν Euseb., religiosorum hominum (= θεοσεβῶν) Iren. Lat., wahrscheinlich richtig.

Tertull., adv. Marc. I, 2: „Marcion habuit et Cerdonem quendam informatorem scandali huius, quo facilius duos deos caeci perspexisse se existimaverunt“. Cf. I, 22: „(Bonus deus) a Tiberio, immo, quod verius, a Cerdone et Marcione“; III, 21: „Nullo adhuc Cerdone, nedum Marcione“; IV, 17: „Nec Marcion aliquid boni de thesauro Cerdonis malo protulit“.

Pseudotertull., adv. omnes haereses 6: „Accedit his (scil. Valentino et discipulis eius) Cerdo quidam. hic introducit